

F. t. l. vedr. skatteforvaltningsloven m.v.

2005. Der er tale om et supplement til reglen i skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Til nr. 2

Efter skatteforvaltningslovens § 13, stk. 1, skal der som hovedregel ved afgørelsen af hver enkelt sag i Landsskatteretten deltage mindst 3 retsmedlemmer. Heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, og mindst to skal være blandt rettens øvrige medlemmer. Disse medlemmer er enten valgt til Landsskatteretten af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren. Der stilles som hovedregel ikke særlige krav til de pågældendes individuelle kvalifikationer, og disse retsmedlemmer kan deltage i afgørelsen af alle typer af sager. Herudover har skatteministeren udnævnt 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer, hvoraf 2 skal repræsentere bilbranchen og 2 Færdselsstyrelsen. Disse motorsagkyndige retsmedlemmer skal deltage i afgørelser, som vedrører registreringsafgiftsloven, hvilket fremgår af den gældende bestemmelse herom i skatteforvaltningslovens § 13, stk. 1, 5. pkt. Formuleringen af bestemmelsen kan imidlertid give anledning til tvivl om, hvorvidt der kan deltage mere end 3 retsmedlemmer i sådanne sager, som tilfældet var det før indførelsen af skatteforvaltningsloven.

Det foreslås, at bestemmelsen om Landsskatterettens sammensætning i sager om registreringsafgiftsloven præciseres, så det udtrykkelig fremgår, at der lige- som i Landsskatterettens øvrige sager kan deltage mere end 3 retsmedlemmer i afgørelserne. Mindst 2 af de deltagende retsmedlemmer skal være særligt motorsagkyndige retsmedlemmer, som skatteministeren har udnævnt efter skatteforvaltningslovens § 12, stk. 4.

Ændringen betyder f.eks., at der ikke er tvivl om, at der i sager om lovfortolkning kan deltage et medlem, der er dommer, og at alle 4 motorsagkyndige medlemmer kan deltage ved afgørelsen i principielle sager.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Til nr. 3

Efter gældende regler er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte regler om retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser, jf. skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2.

Det foreslås, at denne bemyndigelsesbestemmelse bevares, men opdeles i en generel bestemmelse og en særlig bestemmelse om personalesager.

Efter den generelle bestemmelse kan skatteministeren bestemme, at told- og skatteforvaltningens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. I givet fald fraviges således skatteforvaltningslovens generelle regler om, at klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser kan indbringes for Landsskatteretten eller for et ankenævn. Det bemærkes, at Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 1029 af 24. oktober 2005 om den kompetente myndighed indeholder en sådan bestemmelse.

Efter den særlige bestemmelse om personalesager kan skatteministeren fastsætte regler om retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser i disse sager og kan herunder fastsætte regler om tidsfrister for indgivelse af klage. Det bemærkes, at sådanne regler for tiden findes i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 1036 af 25. oktober 2005, som ændret ved bekendtgørelse nr. 360 af 24. april 2006, om klage i personalesager og delegering af udnævnelses- og afskedigelseskompetence.

Endelig foreslås der, for at udelukke enhver tvivl om retsstillingen, indsat en ny bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 3. Efter denne bestemmelse kan skatteministeren bestemme, at også andre spørgsmål end told- og skatteforvaltningens afgørelser og sagsbehandlingsspørgsmål, som knytter sig til afgørelser, i kraft af reglerne om administrativ rekurs kan indbringes for Skatteministeriet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 4

Efter skatteforvaltningslovens § 40, stk. 2, kan skatteministeren indbringe afgørelser truffet af Skatterådet for Landsskatteretten, når afgørelsen indeholder en stillingtagen til et EU-retligt spørgsmål. Fristen for skatteministerens stillingtagen hertil er på 3 måneder.

Det foreslås, at fristen skal være på 1 måned regnet fra Skatterådets datering af afgørelsen.

Ændringen har primært betydning for de borgere og virksomheder, hvis afgørelser skatteministeren vælger *ikke* at indbringe. Ændringen nedsætter den periode, hvor de pågældende ikke kan indrette sig i tillid til f.eks. et bindende svar på grund af muligheden for, at skatteministeren vil indbringe Skatterådets afgørelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til § 2

Til nr. 1-4

Ændringerne er hovedsagelig sproglige ændringer, der ændrer myndighedsnavne.